

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

Ik wenschte dat gij u zoudt herinneren, dat degene die van zijnen buurman leent, zoude weder geven wat hij geleend heeft volgens de overeenkomst, of anders bedrijft gij zonde en veroorzaakt gij misschien dat uw buurman zoude zondigen.

Mosiah IV ; 28. (Het Boek van Mormon.)

No. 4.

15 Februari 1903.

8ste Jaargang.

REDEVOERING

door President FRANCIS M. LYMAN, gehouden in de zaal „Excelsior“ te Rotterdam, in de morgenvergadering van Zondag 1 Febr. 1903.

(Verslag van IEMKE KOOLJMAN).

In Rotterdam vinden wij de grootste vergaderingen, die wij kunnen aantreffen in eenig deel der Europeesche Zending, en het geeft mij altijd groote droefheid, dat ik niet in uw eigen taal tot u kan spreken. Maar ik heb altijd de gelegenheid gehad, om mannen te hebben, welke zeer nauwkeurig voor mij vertalen konden. In dit land vinden wij groote godsdienstvrijheid. Wij hebben geleerd dezelve te waardeeren. Wij genieten dit ook in de Vereenigde Staten in eene groote mate en vooral onder diegenen, welke de Engelsche taal spreken. Doch onder hen, die andere talen spreken dan Engelsch, vinden wij de grootste vrijheid in Nederland, en wij hopen in alle andere landen eenmaal dezelfde mate van vrijheid te genieten die wij in ons land hebben. Wij wenschten wel dat uw land grooter ware en meer inwoners had. Wij vinden dat gij een bevoorrecht volk zijt, om onder zulk een vrijheid geboren te zijn, zoodat gij nu niet zijt buitengesloten van het licht en de inspiratie, waarin andere volken zich verheugen. Holland schijnt een toevluchtsoord te zijn voor de vervolgdten, on de Heere zal grootelijks uw land en volk zegenen; en de mate van vrijheid, die wij hier vinden, is het gevolg van den zegen Gods op dit volk.

Wanneer ik uwe aangezichten aanschouw, verwondert het mij waarom gij geen Engelsch spreekt, om reden gij er juist uitziet als een Engelsche of Amerikaansche congregatie. En het spijt mij grootelijks, dat ik in mijne jeugd niet de gelegenheid gehad heb om uwe taal of andere talen te leeren. Gij zult wellicht zeggen, dat ons volk een volk is, dat veel talen leert. Wij gaan tot alle naties der aarde, om alle talen te leeren. Onze jonge mannen

komen tot uw land en in andere Europeesche en Aziatische landen, om de taal te leeren. En wij doen dit om reden God ons heeft gezonden, om de aandacht van alle menschen der aarde te trekken tot de groote boodschap die God heeft bekend gemaakt in deze dagen, door dewelke Hij tot alle menschen roept, zich te bekeeren.

En gij, mijne broeders en zusters, gij waardeert, dat bekeering van zonden een zeer goed iets is, en gij weet, dat er zonder bekeering geen zaligheid is voor u of mij? En gij kunt de woorden van onzen Heiland verstaan: „wie niet geloofd zal hebben, *zal verdoemd worden*“, en dat niemand zalig kan worden in het Koninkrijk Gods dan door geloof? Hij moet geloof hebben in God en in Zijnen Zoon Jezus Christus, en alle menschen die geloof hebben in God en Zijnen Zoon Jezus Christus, zullen zich bekeeren, want het ware gevolg daarvan is bekeering. Al diegenen, die deze gevoelens hebben en zich willen bekeeren, zouden gedoopt worden tot vergeving hunner zonden. De Heer heeft deze leerstelling zoo duidelijk verkondigd: „hij die *geloofd* zal hebben en *gedoopt* zal zijn, zal zalig worden“, en hij, die niet gelooft en natuurlijkerwijze zich niet zal bekeeren, zal verdoemd worden. Dat is de sleutel tot het Evangelie, en het kan gemakkelijk verstaan worden door elk redelijk mensch. Het is enkel rationeel, al te zâam: niemand kan in zijne zonden zalig worden, om reden zaligheid het tegenovergestelde is van overtreding en zonde. Zaligheid beteekend voor den mensch, den wil des Heeren te doen, om te harmonieeren met den wil van zijnen Vader, Zijne geboden en wetten te gehoorzamen. Wij kunnen niet in vrede zijn met den Heer, tenzij wij dat doen. Wij kunnen niet in vrede zijn in dit land, indien wij de wetten des lands niet gehoorzamen. Indien wij de verordeningen van het gouvernement niet nakomen, komen wij in overtreding. Diensvolgens zijn wij, wanneer wij in dit land komen, gehoorzaam aan de wetten van dit land. Wanneer gij uzelf afscheidt van de wereld en ingaat in het Koninkrijk Gods, moet gij de wetten van het koninkrijk gehoorzamen, of gij kunt niet zalig worden. Anders zoudt gij er niet kunnen vertoeven, gij zoudt uitgeworpen worden en de Heere zou u niet erkennen. Dat is redelijk, want gij moet dit doen in uw eigen koninkrijk. Indien er iemand in de Vereenigde Staten, waar wij zoo'n groote vrijheid hebben, de wetten van het land overtreedt, dan wordt hij gestraft. Voor het overtreden der verordeningen wordt hij gestraft. Voor het overtreden van zekere wetten wordt men in de gevangenis geworpen en moet men boete betalen. Voor andere overtredingen moet men het leven geven. Indien men het bloed van zijn naaste vergiet, is men in gevaar zijn leven te verliezen. Dit was in oude tijden eene wet van God: indien een mensch het bloed van zijn' naaste vergoot, moest hij, door die overtreding, zijn eigen leven verliezen, om reden hij zijnen naaste het leven niet konde teruggeven. Wanneer hij het leven neemt, moet hij zijn eigen leven geven. Ik veronderstel, dat dit ook de wetten van uw land zijn. Voor sommige onzer vertredingen verliezen wij onze gemeenschap, voor andere over-

tredingen worden andere straffen toegepast. Wanneer wij erg genoeg overtreden, verliezen wij onze gemeenschap. Hieruit ontdekken wij, dat de aardse gouvernementen zeer veel gelijken op het gouvernement Gods. De gouvernementen der aarde zijn gevormd in vergelijking met het gouvernement van onzen Vader in den Hemel, zooals het ons overhandigd is in de Heilige Schrift.

(Wordt vervolgd).

Zondag School Schetsen.

Het is zeer wenschelijk dat al de Zondagsscholen in deze zending gebruik maken van deze Schetsen, die hierna geregeld eens per maand in „De Ster” zullen verschijnen, opdat er zooveel mogelijk in alle gelijksoortige klassen en afdeelingen dezelfde lessen bestudeerd worden en opdat zij eveneens in overeenstemming met de verlangens van het Algemeene Presidentschap in Zion mogen zijn. *De aangewezen jaren zijn slechts gegeven als wenken.* Wij plaatsen vijf schetsen voor vijf departementen, doch mocht het zijn dat er zich meer dan ééne klasse in een departement bevindt, zullen wij gaarne op aanvraag nog eene andere schets plaatsen. Aan de onderwijzers wordt bekend gemaakt dat de lessen volgens de maanden gerangschikt zijn, en het is daarom verondersteld dat alle klassen iedere maand's werk met de tweede Zondag aanvangen, doordien de eerste Zondag de Vastendag is en meerendeels aan het geven van getuigenissen overgegeven wordt. Doordien de kinderen van de „Kindergarten” en „Lagere” afdeelingen te jeugdig zijn om de tijd op den Vasten Dag met het geven van getuigenissen te besteden, kan de tijd overgegeven worden aan herhalingen en aan vragen betreffende het gedrag der kinderen te huis en onder hunne speelkameraden. Wanneer er vijf Zondagen in eene maand voorkomen, zou de laatste Zondag in een overzicht der vorige lessen besteed worden.

M A A R T.

KINDERGARTEN DEPARTEMENT.

Bepinzingen voor de Onderwijzer: Onbaatzuchtigheid, Liefderijk en Toegevend.

Eerste Les. De Geboorte van Christus. (Lucas I, II. Mat. I.)

De Toestand van het volk voor Zijne geboorte.

Verwachtende Zijne komst.

Maria's huwelijk met Jozef.

Des Engel's bezoek aan Maria.

Belastingen en reis naar Bethlehem.

Eene wieg in de kribbe.

Tweede les. Het Bezoek van de schaapherders. (Lucas II.)

De schaapherders in het veld.

Het bezoek der engelen. (Openbaring.)

De schaapherders bezoeken Jezus in de kribbe.

Derde Les. Het Bezoek van de Wijze mannen. (Mat. II.)

Eene profetie aangaande de geboorte van Jezus.

Wijze mannen zien de ster.

De herinnering aan de profetie.

Hunne reis naar Bethlehem.

De wijze mannen offeren hunne gaven aan het kindeke.

LAGERE AFDEELING.

LEVENSBSCHRIJVING VAN BIJBEL PERSONEN.

Eerste Les. Onze Eerste Ouders. Adam en Eva. (Gen. II, III.)

Doel der Les. Algemeene Waarheid. — Straf volgt op het breken van Gods wetten.

Feiten (voorkomende in de les die besproken zouden worden.)
De wetten van God waren gebroken — de straf werd toegepast — vergeving volgt bekeering en gehoorzaamheid — Adam en Eva bekeerden en erkenden Gods goedheid en rechtvaardigheid — loofden Zijn naam — onderwezen hunne kinderen God te dienen — zijn onze eerste aardsche ouders — zouden als zoodanig geëerd worden.

Tweede Les. Offerande tot den Heere. Kaïn en Abel. (Genesis IV.)

Doel der Les. Algemeene Waarheid. — De Heere staat ons toe om onze liefde voor Hem door offerande te betoonen.

Feiten: Adam en Eva hadden vele kinderen — allen werden onderwezen om God te dienen. — De Heere gebod hen om offerande op te offeren — brand offeringen door Kaïn en Abel — beweegredenen — uitslag.

Derde Les. De Hevigste Regen Storm in de Wereld. Noach en zijne Zonen. Genesis VII, VIII, IX.

Doel der Les. Algemeene Waarheid. — De Heere vervult zijne beloften zonder onderscheid aan de goede en aan de kwade.

Feiten: Noach, nu vijfhonderd jaar oud zijnde, had drie zonen — hunne grootvader leefde totdat hij 777 jaren oud was — hunne overgrootvader was 969 jaren oud toen hij stierf — het volk dezer wereld werd goddeloos — Noach vertrouwde in des Heeren beloften — waarschuwde het volk — bouwde een ark — de vloed kwam — de duif gebruikt als boodschapper — de regenboog aangehaald als een bewijs van Gods verbond.

EERSTE MIDDELBARE AFDEELING.

In deze afdeeling zouden voortreffelijke verzen uit de schriften uitgezocht worden om uit het hoofd geleerd te worden, opdat de leerlingen eene goede kennis verkrijgen van de gebruikelijke stijl der schriftuur. De onderwijzer zoude zooveel mogelijk gelijksoortige gebeurtenissen uit de geschiedenis der Kerk bijbrengen en nimmer een gelegenheid die zich daartoe voordoet voorbij laten gaan.

HET BOEK VAN MORMON.

Eerste Les. Lehi Verlaat Jeruzalem. (I Nephi I : 1-20; II : 1-8.)
Algemeen Beginsel — Gehoorzaamheid.

Feiten: De Heere verteld Lehi dat Jeruzalem vernietigd zal worden. — Lehi profeteert — de Joden zoeken hem te dooden — Lehi's huisgezin bevolen om te vluchten — zij verlaten groote rijkdommen en begeven zich naar de woestijn.

Tweede Les. De Liahona. (I Nephi XVI : 9—16, 26—33.) Algemeen Beginsel — Geloof.

Feiten: Lehi vind de Liahona — de spillen duiden den weg aan — zij werken volgens het geloof.

Derde Les. Het Bouwen van het Schip. (I Nephi XVII : 5—17; XVIII : 1—9) Algemeen Beginsel. — Kennis kan door geloof en onderzoek verkregen worden.

Feiten: Het bevel om een schip te bouwen. — Nephi delft voor erts — hij maakt gereedschappen -- tegengestaan door zijne broeders — hij voltooid het werk.

TWEEDE MIDDELBARE AFDEELING.

Men zal bespeuren dat deze lessen niet zoo volledig ontleed zijn als in de lagere afdeelingen. Dit maakt eene volkomene voorbereiding hoogst noodzakelijk. De voordeelige verhandeling van deze lessen zullen mislukken indien de onderwijzer zich niet *voorbereid* voor dat hij in de klasse treedt.

LESSEN UIT HET BOEK VAN MORMON.

De nummers verwijzen slechts alleen naar de hoofdstukken — niet naar de verzen.

Eerste Les. De prediking van Lehi — zijn vertrek, met zijn huisgezin, in de woestijn — bereiken de roode Rode Zee. I Nephi 1, 2.

Tweede Les. Nephi verkrijgt de koperen platen — de dood van Laban — Zoram — de terugkeering naar de woestijn. I Nephi 3, 4.

Derde Les. Ismaël en zijn huisgezin voegen zich bij Lehi — vijf huwelijken. I Nephi 7, 16.

DE THEOLOGISCHE AFDEELING.

HET OUDE TESTAMENT. (Tweede helft.)

Eerste Les. De Verdeeling van de Hebreuwsche Natie. (975—955 V. C.) I Koningen 12—14; II Kronijken 10—12.

Rehoboam's onverstandig staatsbeheer — de opstand der tien stammen — Jeroboam en de man van God — de bedrogene profeet gedood — Jeroboam bedreigd — Rehoboam's schande en dood.

Tweede Les. Het Noordelijke Koninkrijk van Jeroboam tot Achab. (955—918 V. C.) I Kon. 15, 16 : 1—28; II Kron. 12—16.

Abia — Jeroboam en Hadab — Asa en Baasha — Elab — Zimri — Omri — Jeroboam verslagen door Abia — Asa verslaat de Ethiopiënen — Hervormt zijn Koninkrijk — zijn verbond met Benhadad.

Derde Les. Het Tijdperk van Elia (918—915 V.C.) I Kon. 17—19; II Kron. 18 : 1—9.

Achab's regeering. — Achab's goddeloosheid. — Elia wordt gevoed door raven — zijn gesprek met Obadiah — de proefstelling der valsche profeten — Elia verhoord door vuur en regen — de roeping van Elisa.

Een Rijke Man's Dankzegging-Maaltijd,

door L. L. GREENE RICHARDS.

Vervolg en Slot van blz. 45.

„Brengt dan uwe moeder in de zijkamer, en geeft haar de beste plaats die gij kunt vinden; bespreekt verstandige en belangwekkende dingen met haar, en met andere die in uwe omgeving mochten zijn; ik ben verzekerd dat gij dat wel doen kunt.”

De vriendelijke gastheer wende nu zijne aandacht naar andere die binnen kwamen. Later, toen de gasten aan de tafel genoodigd werden, bemerkte mijnheer C. met voldoening hoe vlug en handig de jongen met de kreupele moeder was om hulp te verleenen in het plaatsen van het gezelschap, hen allen op hun gemak en te huis deed gevoelen en uitzag naar de wenschen van allen die dicht genoeg bij hem waren om van hem verzorgd te worden. Verscheidene malen terwijl het diner vorderingen maakte, gevoelde de gastheer zich merkkelijk wel te vreden met de vaardigheid van den jongen in het achtslaan op hetgeen er gedaan moest worden, en zijn opgeruimdheid terwijl hij zulks deed.

Langzamerhand begaf mijnheer C. zich tot waar de jongen om beurten stond en zat, naar gelang de noodzakelijkheid zulks eischte of toeliet, onder z'n tweeledige plicht om de schotels heen en weer te reiken en te overhandigen, en zichzelf te vergasten aan het uitstekende opgedishte maal.

„Jongmensch,” zeide mijnheer C., „uwe moeder en vrienden noemen u Jantje, niet waar”.

„Jawel, mijnheer, Jan Fisher is mijn naam,” antwoorde de jongen beleefdelijk, oprijzende om zijn gastheer te aanschouwen.

„Wel, wel!” zeide die heer. „Ik bespeur, Jantje, dat gij weet wat u te doen staat wanneer gij een gezelschap bedient, en ik geloof dat gij precies zult weten hoe de wijn opgediend moet worden; en dat volgt nu. Er zijn er een of twee (hier liet mijnheer Clarell zijne stem bijna tot een gefluister vallen) die ik niet vertrouw om de sparkelende drank te hanteeren. Nu indien gij mij uwe hulp wilt verleenen met dat gedeelte van de bediening, zult gij mij ten zeerste verplichten.”

Voor de eerste maal gedurende die dag, aarzelde Jantje, en scheen het niet juist duidelijk in zijn gemoed, juist wat zijn plicht hier was aangaande het verzoek aan hem gemaakt.

„Wel, wel!” zeide mijnheer C., „wat scheelt er aan? Heb je de matigheidswaarborg geteekend, en zijt gij daardoor verhinderd om een glas wijn aan een ander persoon te overhandigen?”

Jantje stond nu zeer dicht bij mijnheer C. en antwoordde terwijl zij zich een weinig afzonderden van de overigen, „Nee, mijnheer, ik heb de waarborg niet onderteekend; maar ik heb mij aangesloten bij een volk die een ‚Woord van Wijsheid’ hebben ontvangen van den Heere, geschikt voor deze laatste dagen, en wijn behoort tot de verbodene dingen, uitgenomen op zeldzame en bijzondere gelegenheden. Daarom, mijnheer Clarell, indien gij

mij als het u belieft, wilt verschoonen, zoude ik liever een andere dienst verkiezen en de wijn niet aanraken."

"Wel, wel? Wijsheid! Wijsheid van den Heer! Dat is wat ik wensch, waar ik naar streef, en wat ik ook zal hebben, indien ik het kan verkrijgen!" riep mijnheer Clarell. "Wat is deze Wijsheid dien gij hebt, Jantje? Vertel mij wat het is, wil je?"

"Jawel, mijnheer;" antwoordde Jantje. "Ik zou er u wel iets van kunnen verklaren, indien u de tijd had."

"Wel, wel! Ik moet het hooren! Nu laat ons de tafelbedienaars even vertellen om hun gang te gaan, terwijl ik mij even bezig houd voor eenige oogenblikken; en dan keer ik weder tot u terug."

Terwijl mijnheer C. zich voor eenige oogenblikken bij zijne gasten verontschuldigde en zijn tafelbedienaars onderwees hoe zij verder voort zouden gaan, ging Jantje naar zijne moeder en vroeg haar of zij die kaart in haar taschje had, die zij dien morgen bestudeerd hadden. Zij had de kaart, en gaf het aan hare zoon, die zich wederom van het gezelschap terugtrok en nu voegde mijnheer C. zich wederom bij hem. De kaart dewelke de jongen aan mijnheer C. overhandigde was aan beide kanten bedekt met drukwerk. Bovenaan op de keerzijde stond in groote letters geschreven, Een „Woord van Wijsheid."

Haastig de kaart doorlopende, zeide mijnheer C. „Wel, wel! Jantje gaat nu heen en voltooid uw diner. Ik zal dit lezen en overwegen; en dankje wel." Jantje keerde weder terug naar de tafel

Toen hij en zijne moeder verzadigd waren door het voortreffelijke diner, stonden zij op, waarop mijnheer C. oogenblikkelijk tot hen kwam.

De wijn was geheel en al vergeten geworden, geen sterken drank was uitgedeeld; en toch werd er niets gemist; een iedereen der genoodigden scheen volkomen tevreden te zijn met de grootmoedige maaltijd. Buitendien bleef er zeer veel voedsel over dat de gasten met zich mede konden nemen.

Toen allen voldoende genoeg gegeten hadden, kreeg iedereen nog iets om naar huis te nemen voor toekomstige behoefte. Aldus waren zij meer dan tevreden.

"Wel, wel! Juffrouw Fisher en Jantje," zeide de gastheer," er is iets eigenaardigs omtrent den inhoud van deze kaart. Ik zoude het gaarne doorlezen en overwegen, wanneer ik meer ledige tijd heb. Mag ik het, als het u belieft, nog een weinig behouden?"

Houdt u het maar heelemaal; wij verheugen ons het voorrecht te hebben om het u te geven," antwoordde juffrouw Fisher," en wij hebben nog andere geschriften die u belang mogen inboezemen, hetwelk Jantje u wel eens brengen wil, indien hij zulks mag doen?"

"Wel, wel! dat is goed. Jantje, gij weet waar mijn kantoor is; kom mij dus maar eens bezoeken."

Nogmaals hartelijk de handen van juffrouw Fisher en haar zoon drukkende, begaf mijnheer C. zich andermaal onder zijne

gasten zeggende opwekkende, onderhoudende dingen, ontvangende hunne welgemeende dankbetuigingen, en gevoelende dat hij inderdaad de gelukkigste ziel was onder dat tevreden gezelschap.

„Wel, wel! herhaalde hij tot zichzelf dien avond, als hij zich ter ruste begaf, „wat een heerlijke dag is dit geweest, — de beste in mijn geheele leven! Het was waarlijk een dag van dankzegging en lof tot den Heere. En die kaart!” vervolgde hij, het wederom van het tafeltje bij zijn legerstede nemend en nogmaals overziende. En zich nederzettende las hij het „Woord van Wijsheid” hardop geheel door, met nadruk sommige deelen uitsprekende die een grootere indruk op hem teweegbrachten dan andere: „Dat zoo dikwijls iemand onder u wijn of sterken drank zal drinken dit voor u niet goed is, noch aangenaam in de oogen van *uwen Vader!*”

Deze regelen las en herlas hij verscheidene malen. Er was iets in het gevoel dat zich op zijne ziel beriep zooals nog nooit iets dat hij ooit te voren gelezen of gehoord had gedaan heeft. Hij las het geheel door, waarna hij de kaart op het tafeltje plaats te, bad en zich ter ruste begaf.

Hij sloot zijne oogen, doch voor geruimen tijd bewogen zijne lippen zich en hij sprak hoorbaar, zeggende. „Gezondheid! Lichamelijke gezondheid! Wat eene belooning om te ontvangen en verzekerd van te wezen, door te herinneren en te onderhouden de dingen welke de Heere Zijnen kinderen beveelt! Ik moet hier meer van weten, ik moet trachten te weten te komen wat de geboden zijn.”

Voor eenige oogenblikken lag hij stilzweigend te peinen, waarop hij aanhaalde, „zij zullen bekomen, wijsheid en eene uitgebreide kennis, ja ook verborgen schatten; zullen loopen en niet vermoeid worden; wandelen en niet uitgeput worden!”

„Wat groote beloften!” riep hij uit. „Wat zoude ik daar niet voor opofferen om die te verkrijgen? En dan te bedenken dat zij zoo stellig en zeker zijn voor hen die er naar leven. Dat zij zijn werkelijk van den Heere! Dat Hij ze gesproken heeft die niet misleidt of iets zegt dat niet waarachtig is. Ik moet meer betreffende die dingen weten — ik moet — wat een heerlijke dag is dit voor mij en andere geweest! Hoe die arme doch schrandere oude Fransch-Engelsche mijnheer verrukt was terwijl hij den aard en waarde van mijne schilderstukken en beeldengroepen verklaarde! Wel, Ik heb van daag geleerd dat ik rijkdommen in mijne woning bezit waarvan ik nimmer gedroomd had. De luister der oude vrijster zusters over mijne keurige verzameling van boeken! Het zal mij verwonderen of zij mijne uitnoodiging zullen herinneren om mijn bibliotheek op hun gemak te komen bezichtigen? Hoe de kinderen en iedereen alles genoten! Het was gelijk om in den hemel te zijn en hen te hooren. En Jantje Fisher—en—de—kaart — Wel!—we!—we!—we!”

En mijnheer Edson Clarell sliep de rust van een eerlijk en grootmoedig mensch, na een volmaakte Dankzegging dag.

November 1902.

Improvement Era.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

WILLARD T. CANNON . . . . . Redacteur.

GERARD J. S. ABELS . . . . . Assistent-Redacteur.

Sterfbed Bekeering.

Menigmaal bevindt er zich iemand in het gezelschap, met wien een Ouderling zich verdiept in een gesprek over de beginselen van het Evangelie, die een schoon voor al van een sterfbed bekeering heeft bijgewoond en beweert dat zijn verwant of vriend, nu dat hij zijne ziel aan Jezus heeft opgedragen, zekerlijk in den hemel is opgenomen en zalig is, en dat wel zonder eerst den doop bediend te zijn, die de Ouderling als zoo onvoorwaardelijk noodzakelijk verklaard heeft. Bovendien wil een dergelijk persoon vaak beweren, dat hij zijne meening schriftuurlijk staven kan.

Indien nu onze vriend werkelijk iets ontdekt heeft uit de gezegden van Christus of Zijne Apostelen, hetwelk de zaligheid beloofd zonder den doop, heeft hij voorzeker eene voorname ontdekking gemaakt.

Het is een welbekend feit, dat de Heiligen der Laatste Dagen niet de minste waarde hechten aan het algemeene denkbeeld zoo zeer verspreid onder de Christenwereld, dat een sterfbed-bekeering zaligheid kan brengen, zoodat iemand daardoor het Koninkrijk der hemelen kan beërven, want één onzer grondbeginselen is, dat er geen zaligheid is buiten den doop. De doop wordt van alle menschen vereischt, die tot de jaren van verantwoordelijkheid gekomen zijn, en er is nergens in de Schriftuur een onderscheid gemaakt tusschen de levenden en de dooden. De dooden zijn diegenen, die als sterfelijke wezens op deze aarde geleefd hebben, terwijl de levenden nog door de verordineerende verandering zullen moeten doorgaan die wij „sterven” noemen. Doch zij zijn beiden de kinderen van denzelfden Vader en het verzoeningswerk van Christus is niet alleen volbracht, noch zijn de Evangelie-eischen alleen daargesteld voor de weinigen die destijds leefden, doch voor al de inwoners der aarde, hetzij in het verledene, hedene of het toekomstige.

De voorstander van de volkomene krachtadigheid eener sterfbed-bekeering, beroept zich op het voorval dat tijdens de kruisiging van Christus plaats had, toen een der kwaaddoeners de andere bestrafte en uitriep: „Heere, gedenk mijner als gij in uw Koninkrijk zult gekomen zijn”, waarop de Heere Jezus antwoordde: „Voorwaar zeg Ik u, heden zult gij met mij in het paradijs zijn”. Christus schonk hier evenwel geene vergeving van zonden aan den kwaaddoener, noch beloofde Hij hem zaligheid bij die gelegenheid, noch is hij met den Verlosser ten hemel gevaren.

Wanneer wij de verklaring in den Bijbel willen nagaan, zullen wij bespeuren dat Christus niet dadelijk na zijnen dood naar Zijn Vader is gegaan en dat dientengevolge de kwaaddoener dus *heden* niet naar den Hemel is gegaan en moet bijgevolg het *paradijs* eene andere plaats dan den hemel zijn.

Drie dagen na Zijnen dood en begrafenis bezocht Maria het graf en vond het ledig en had weldra een gesprek met den verrezene Jezus, dewelke haar beval: „Raak mij niet aan; want ik ben nog niet opgevaren tot Mijnen Vader; maar ga henen tot mijnen broeders, en zeg hun: Ik vaar op tot mijnen Vader en uwen Vader en tot mijnen God en tot uwen God”. Indien nu het paradijs de tegenwoordigheid van den Vader of den hemel meende, is één van de beloften van Christus in gebreke gebleven, want hier leeren wij dat onze Heiland nog niet tot den Vader gegaan was. Doch Christus is zijn woord aan den kwaaddoener getrouw gebleven en Hij sprak eveneens de waarheid tot Maria. Hij en den kwaaddoener zijn zonder twijfel op dien dag naar het paradijs gegaan, doch het *paradijs* is niet den hemel.

Indien dan het paradijs den hemel niet is, wat voor eene plaats is het dan? Het paradijs is eene plaats waar de zielen der menschen kinderen zich zullen bevinden tusschen den tijd des doods en den tijd der opstanding *) Christus die nu volbracht had, de poorten des hemels voor de levenden te openen, ging nu zijne zending voortzetten tot de afgestorvene om ook hen de poorten des hemels te openen en hierdoor werden zijne woorden vervuld, die opgeteekend staan in Johannes V : 25: „de ure komt, en is nu, wanneer de dooden zullen hooren de stem des Zoons Gods, en die ze gehoord hebben, zullen leven”. Jezus wist dat Hij bij het voltooien Zijner zending op dit aardrijk, dezelfde boodschap, die Hij hier verkondigde ook aan hen die aan de andere zijde van het graf waren, zou verkondigen, opdat Hij daardoor inderdaad de God der levenden en der dooden zoude worden, en opdat Hij een iegelijk zou kunnen oordeelen naar zijn Evangelie. Hij wist dat de kwaaddoener Hem daar ongetwijfeld zou aantreffen en Hij hem dan verder onderricht zou kunnen geven aangaande de beginselen van het plan der Zaligheid, vandaar dat Hij tot hem zeide: „Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn”. In dat paradijs trof Jezus eene groote menigte aan, die nu Zijne stem zouden hooren, gelijkerwijs wij duidelijk kunnen bespeuren uit de woorden van den Apostel Petrus: „In welken Hij ook heengegaan zijnde, de geesten die in de gevangenis zijn gepredikt heeft” 1 Petrus III : 19. „Want daartoe is ook den dooden het Evangelie verkondigd geworden, opdat zij wel zouden geoordeeld worden naar den mensch in het vleesch, maar leven zouden naar God in den Geest”. 1 Petrus IV : 6.

De meening dat iemand alleen door zijne bekeering eene vergeving van zonden ontvangt is onschriftuurlijk, doordien eene aanneming van al de wetten van het Evangelie en eene inwilliging

*) Voor eene volledige beschrijving, zie Alma 40 in het Boek van Mormon.

aan alle werken door den Vader van de menschen-kinderen vereischt daarmede nauw in verband staat. Iemand die door opgedane kennis onder de last van zijne zonden gebukt gaat, en die zich in de toekomst verbeterd, moet toch nog het verledene, zoover als gedane zonden betreft, uitgewischt hebben en heeft eene vergeving van zonde van noode, alvorens hij in het Koninkrijk Gods kan ingaan. Niets dat onrein is kan het Koninkrijk Gods beërven. Een bekeerd persoon is nog niet rein. Het sterven maakt een persoon niet rein. Het sterven brengt slechts alleen het onsterfelijke teweeg. Niemand neemt zijn intrek in den hemel, zonder eerst zijne zonden overwonnen te hebben. Het vervallen in zonde geschied trapsgewijze en wordt trapsgewijze overwonnen. Gelijkerwijs iemand niet in één dag een ingewortelde dronkaard wordt, noch de ziel van een misdadiger ongevoelig wordt door eene handeling en zijne verheffing of val, zoo langzaam vordert dat het haast niet bespeurbaar is, evenzoo is het met iemand die zich bekeert.

Werken van gerechtigheid en gehoorzaamheid zijn alleen in staat het lichaam en de ziel te veredelen. Het dringend verlangen naar de prikkelende dranken kleeft nog steeds aan de bekeerde dronkaard, lang na zijn voornemen genomen is. De verlokkelijke voorstellingen der verleidingen blijven voor een geruimen tijd voortduren, om een beroep te maken op de bekeerde misdadiger. Een ieder persoon, die gewillig is dit door geloof, bekeering, doop uit water en Geest te overwinnen, zal zijne ziel zuiveren door van zijn vrije wil in deze richting gebruik te maken.

Naar gelang reinheid toeneemt, vermindert zonde, totdat ten slotte, indien de strijd voortgezet wordt, iemand kan uitroepen met Christus: „De prins dezer wereld heeft niets in mij”. De sterfbed-bekeerling moet dus, alvorens hij in zijn rust kan ingaan „Satan overwinnen” en eene „vergeving der zonden” door den doop des waters en des Geestes ontvangen, opdat hij in den dag des oordeels „loon naar werken” kan ontvangen.

Rotterdamsche Conferentie.

Deze gebeurtenis vond den eersten Februari j.l. plaats en werd bijgewoond door de volgende autoriteiten en zendelingen:

President Francis M. Lyman der Europeesche Zending; Pres. Hugh J. Cannon der Duitsche Zending; Pres. Levi E. Young der Zwitsersche Zending; Pres. Willard T. Cannon der Nederlandsche-Belgische Zending; Albertus Bragonje, Secretaris der Zending, Gerard J. S. Abels, Assistent Redacteur der „Ster”; Pres. Gerrit J. Kruitbosch, John W. F. Myers, Margareth Abels, Samuel J. Allen, Bernard A. Denkers, Herbert van Dam, Jr., Willem Dalebout, Guy A. Wilson, Aart J. Neuteboom, Gabriël J. Neerings, Henry E. King en Gerardus C. Bernards van de Rotterdamsche Conferentie; Pres. James W. D. Hurren, Stanley S. Stevens, Lucas Roghaar en Pieter Assenberg van de Amsterdamsche Conferentie; Pres. Lorenzo Y. Rigby, Heber J. Webb

en Iemke Kooijman van de Arnheemsche Conferentie; Pres. John H. Peterson, Nicholas G. Smith en Christiaan F. E. Weenig, Jr. van de Groningsche Conferentie; Pres. Chas. P. Beus, Perry G. Snow en Joseph F. Barton van de Luiksche Conferentie; David P. Cheney en Cornelis v. d. Graaf, Jr. van de Brusselsche Conferentie.

President Willard T. Cannon leidde al de vergaderingen, waarvan de morgen- en middag-vergaderingen werden gehouden in het lokaal „Excelsior”, St. Janstraat 15. De ochtendbijeenkomst werd geopend met het lied:

„O zeg, wat is waarheid?”

Gebeden door Ouderling Bragonje, waarna het Rotterdamsche koor een Engelsch lied zong, getiteld:

„The Tempest” (De Storm.)

Ouderling Denkers was de eerste spreker. Hij behandelde de vraag, waarom de zendelingen in dit Christenland komen, besprekende den afval en de herstelling van het Evangelie.

Hierop kreeg Ouderling Hugh J. Cannon het woord in de Duitsche taal, die van de waarheid des Evangelies getuigde en het groote gewicht dezer boodschap besprak.

De volgende spreker, Ouderling Peterson, verduidelijkte den afval, daarna onze leer besprekende, die, zeide hij, tot verbetering van het menschedom strekken zal.

De laatste spreker was Pres. Lyman. terwijl Ouderling Kruitbosch het gesprokene vertolkte. Hij sprak o.a. over het groote gewicht der bekeering en der gehoorzaamheid. (Voor een volledig verslag, ziet een andere pagina.)

Ten slotte werd gezongen

„O, mijn Vader”.

Benedictie door Ouderling Kruitbosch.

Des middags ten 2 ure werd eene ledenvergadering gehouden, die aanving met 't lied:

„Een engel kwam neer”.

't Gebed werd uitgesproken door Ouderling Stevens, waarop door het koor werd gezongen:

„Gij dwaze ziel, die doolt”.

Het Heilig Avondmaal werd bediend door de Ouderlingen Neuteboom en Dalebout, bijgestaan door de Ouderlingen Wilson en Neerings. Ondertusschen zong het koor:

„Uw dienst is zoet”.

Vervolgens werden de algemeene Kerk-autoriteiten, alsmede Francis M. Lyman als president der Europeesche Zending, Willard T. Cannon als president der Nederlandsche-Belgische Zending, en Gerrit J. Kruitbosch als president der Rotterdamsche Conferentie, en de volgende reizende zendelingen der Rotterdamsche Conferentie John W. F. Myers, Margareth Abels, Samuel J. Allen, Bernard A. Denkers, Herbert van Dam, Jr., Wm Dalebout, Guy A. Wilson, Henry E. King, Gerardus C. Bernards, Aart J. Neuteboom en Gabriël J. Neerings en de lokale beambten der Rotterdamsche Conferentie en het lokaal Priesterschap als een geheel voorgesteld, welke allen éénstemmig erkend werden.

Hierna sprak Ouderling Rigby over datgene, wat ieder verbondskind begonnen is te doen; wij dienen, zeide spreker, den Heere thans met wetenschap en verstand, laat ieder trachten inderdaad en in waarheid een Heilige der laatste Dagen te zijn.

Vervolgens kwam Ouderling Levi E. Young aan het Woord, die, in de Duitsche taal, over de vaste getuigenis van de Heiligen der Laatste Dagen sprak, het groote verschil tusschen „ik geloof” en „ik hoop” aanduidende.

Hierna zong Ouderling King een Solo getiteld:

„The Star of Bethlehem”.

Pres. Lyman was wederom de laatste spreker. Thans werden zijne woorden vertaald door Ouderling Abels. In zijne redevoering spoorde hij allen aan tot het betalen van tienden, het onderhouden der gebeden, het bewaren van vrede enz., opdat wij reeds op aarde een voorproef van den hemel zullen hebben. (Deze redevoering zal later volledig verschijnen.)

Slotzang:

„O, Heiligen, zaagt gij, enz”.

Dankgezegd door Ouderling Dalebout.

Des avonds ten 7 ure werd er eene vergadering gehouden in het Nutsgebouw, Oppert 81. Het openingslied was:

„Verheugt u nu, de nacht vliedt heen”,

waarna gebeden werd door Ouderling Denkers.

Het koor zong de Engelsche lofzang:

„Abiding In The Field”

Ouderling Kruitbosch, de eerste spreker, beschouwde het „Mormonisme” met de leerstellingen, die Christus leerde, toen hij op aarde was.

De tweede spreker was Ouderling Abels, die eene beschrijving gaf van de eerste openbaringen aan den Profeet Joseph Smith en het ontstaan der Kerk.

Ouderling King zong andermaal een solo, getiteld:

„The Lord is my Light”.

Ook nu was Pres. Lyman de laatste spreker, thans o.m. de noodzakelijkheid van eenheid behandelende. (Volledig verslag verschijnt later.

Dankzegging door Ouderling Hurren.

Al de vergaderingen waren flink bezocht. De morgenvergadering werd door 375 personen bezocht, de namiddag-bijéénkomst door 225 personen, uitsluitend leden en de avond-vergadering door 530 personen.

Er heerschte een aangename, vredige geest. Het weder was niet erg gunstig en er reden geen treinen vanwege eene staking der spoorwegbeambten, hetwelk eene opkomst van andere plaatsen belette. Zaterdag den 31sten Januari en Maandag den 2den Februari werden er Priesterschaps-vergaderingen gehouden, waarin werd besproken, hoe men het Zendingswerk het best kan doen slagen, en werd door President Lyman een groot aantal nuttige lessen gegeven.

LEMKE KOOLJMAN, *Secr.*

Vragen en Antwoorden.

WAAROM KINDEREN GEDOOPT WORDEN WANNEER ZIJ ACHT JAREN OUD ZIJN.

Vraag: Waarom worden kinderen die acht jaren oud zijn, die geene zonde bedreven hebben, gedoopt, aangezien de doop voor de vergeving der zonden is?

Antwoord: De vraag of kinderen die acht jaren oud zijn zonde hebben, behoeven wij niet op te helderen. De doop is voor de vergeving der zonden en het is zonder twijfel een feit dat een iegelijk die geleefd heeft tot de jaren van verantwoordelijkheid (door rechtstreeksche openbaring tot de Kerk vastgesteld op acht jaren, Leeringen en Verbonden. afd. 68 : 25—26) gezondigd heeft en is bovendien den doop van noode om „in te kunnen gaan in het Koninkrijk des Hemels”. De doop moet op een zeker tijdstip volbracht worden in het geval van een iedereen die wensch zalig te worden. Wanneer het verricht is door gepaste autoriteit en met een aan den dag legging van oprechtheid aan de zijde van den candidaat, zal het krachtadig zijn voor de vergeving der zonden. Laat het met nadruk gezegd worden dat dezen doop eens volvoerd moet worden in het geval van een ieder persoon en dat hij daardoor de vergeving van zijne zonden verkrijgt. De zonden van het geheele leven worden aldus vergeven, onder beding van oprechte bekeering, beide *voor* en *na* den doop. Sedert het ontegenzeggelijk geen verschil maakt, zoover als krachtadigheid betreft, in welk gedeelte van den persoon zijn leven dezen doop plaats heeft, mag het vastgesteld worden door openbaring en het is zoo vastgesteld geworden voor het achtste jaar, hetwelk alleen, reeds eene volledige, voldoende rede is, waarom kinderen op die leeftijd zouden worden gedoopt. Het is eveneens eene goede rede waarom zij niet vóór dat tijdstip zouden worden gedoopt, doordien slechts alleen de verantwoordelijke den doop ontvangen zou.

Doch er is nog eene andere rede waarom de tijd voor deze verordening op acht jaren gesteld is. De doop heeft voor een zijner bedoelingen eene inlijving in de Kerk van Christus, het heeft ten doel de „Vervulling van alle gerechtigheid”, zoowel als de vergeving van zonden. In het geval van de kinderen is het tijdperk van inlijving in de Kerk met hun achtste jaar, van daar dat den doop op dat tijdstip volbracht wordt voor het dubbele doel tot vergeving der zonden en tot inlijving in de Kerk. De gepaste tijd voor den doop is dat tijdstip wanneer de candidaat bereid is om een lid van de Kerk te worden — kinderen wiens ouders Heiligen der laatste Dagen zijn op acht jarigen leeftijd; volwassenen, op het tijdstip hunner bekeering. Of nu de persoon acht jaren oud is of tachtig, de doop dewelke hem in de Kerk inlijft, is krachtadig tot de vergeving der zonden wanneer het vergezeld is, voor en na dien tijd, van eene oprechte bekeering. Indien de doop slechts alleen de vergeving

der zonden bewerkstelligde die voorheen bedreven waren, zoude het minder van noode zijn om een kind op acht jarigen leeftijd te doopen, doch in het licht van de bovengemelde verklaring, is de wijsheid er van zeer klaarblijkelijk.

Mei 1902.

Improvement Era.

DE ROEPING IN HET PRIESTERSCHAP.

Vraag: Heeft een ouderling uit kracht van zijn priesterschap de autoriteit om te doopen wanneer en wien hij wenscht of moet hij onder de leiding van eene presideerende autoriteit handelen.

Antwoord: Hij moet onder de presideerende autoriteit handelen. Terwijl hij inmer de macht bezit om te doopen, zoude het nochtans ongepast voor hem zijn dergelijke macht in eene georganiseerde wijk of vertakking van de Kerk te handhaven zonder geroepen te zijn door de behoorlijke presideerende autoriteit, om in zijn ambt en priesterschap te handelen. Indien hij buitenslands is, zoo heeft de presideerende autoriteit van de Kerk hem geroepen: doch zelfs dan, is hij onderdanig aan de presideerende autoriteit van de zending in dewelke hij arbeid. Er bestaat juist zooveel noodzakelijkheid om iemands roeping in de Kerk behoorlijk te erkennen, als iemands autoriteit, want zonder de roeping, legt de macht om te doopen en om vele andere werkzaamheden te verrichtten sluimerend. Mannen mogen verschillende roepingen hebben, die evenwel dezelfde priesterschap en autoriteit dragen. Een lid van een priesterlijke afdeeling heeft juist zooveel priesterschap of autoriteit als zijn president, doch zijne roeping verschilt en het zoude hem niet betamen om in eene dergelijke afdeeling te handelen zonder eerst eene roeping van zijn presideerende broeder ontvangen te hebben.

Januari 1903.

Improvement Era.

Zuster Ella R. Hunt.

Wij hebben juist de treurige tijding ontvangen van het overlijden van Zuster Ella R. Hunt, van Loa, Wayne Co., Utah. Zuster Hunt arriveerde te Rotterdam gedurende October 1901, om in gezelschap van hare broeder Benjamin H. Robison hier te lande zendingswerk te verrichten en zij heeft zeer getrouw tot November 1902, gearbeid, toen zij ontslagen werd vanwege de ernstige ziekte harer moeder.

Destijds genoot zij een uitstekende gezondheid, vandaar dat de tijding van hare dood zeer onverwacht is. Wij zijn er verzekerd van dat de Heiligen en Zendingen van de Nederlandsche-Belgische Zending zich met onze droefheid vereenigen bij haar overlijden, en in sympathie voor hare geliefden in deze groote beproeving.

Gemengd Nieuws.

Wij bespeuren dat het totaal bedrag der landbouw-producten in Utah voor het jaar 1902 de enorme som van f 52,500,000 bedraagt en dat de opbrengst der edele metalen een bijna gelijke hoeveelheid waarde heeft. En dit is slechts een voorbeeld der algemeene toestand die nu in dat land heerschen. Het land van Jozef heeft tegenwoordig het voorkomen van „een vruchtbare tak, een vruchtbare tak aan een fontein; elkeen der takken loopt over den muur.

San Francisco en Honolulu zijn nu vereenigd bij kabel. De eerste woorden gingen onder den oceaen door eenige oogenblikken na elf uur in den avond van 1 Januari l.l. Het bedroeg een groet van President Dole aan President Roosevelt der Vereenigde Staten van Noord-Amerika. De afstand tusschen deze twee plaatsen is 2100 Engelsche mijlen. Voor het grootste gedeelte is de zee drie mijlen diep.

Wij ontvingen den 20sten Januari, j.l. een bezoek van Ouderling Andrew Jensen en echtgenoot met wien wij drie hoogst aangename dagen doorbrachten. Ouderling Jensen, bij velen welbekend sedert zijn eerste bezoek in ons midden ongeveer zes jaren geleden, bezocht ons in het belang der Kerkgeschiedenis en heeft ons wederom verlaten, een zeer goeden indruk van deze zending en haar volk met zich dragende.

Overleden.

Wilhelmina Brouws, dochtertje van Johannes D. en Jaapje Brouws, geb. 12 October, 1901, overleed te Rotterdam 26 Januari, 1903. Het werd den 30sten November, 1901, door Ouderling John H. Peterson ingezegend.

Den 30 Januari, 1903 overleed te Rotterdam in zeer rijpen ouderdom onzen geliefde Zuster Teuntje Titus geb. Kooyman. Zij werd den 14 Januari, 1820 te De Grootte Lind Zuid Holland geboren en den 2 Februari, 1891 te Rotterdam door Ouderling Anthony van Dam gedoopt en bevestigd. Zij stierf, als zij geleefd had in het volle vertrouwen van het Evangelie.

I N H O U D :

Redevoering door Pres. Francie M. Lyman	Blz. 49	Vragen en Antwoorden	Blz. 62
Zondag School Schetsen	„ 51	Zuster Ella R. Hunt	„ 63
Een Rijke Man's Dankzegging-Maaltijd	„ 54	Gemengd Nieuws	„ 64
Sterfbed Bekeering	„ 57	Overleden	„ 64
Rotterdamsche Conferentie	„ 59		

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Izaäk Hubertstraat 120, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per Exemplaar 10 centen.